

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ 28 เดือนเมษายน พ.ศ.2562 หน้า 18 มูลค่าข่าว 357,818.-

‘โอล์ฟ-พรสวรรค์’ ความ ‘ไม่สมบูรณ์’ ไม่ใช่อุปสรรค

ทหลายครั้งที่บนโลกใบนี้ เราพบปะ “บุคคลบันดาลใจ” มากมาย ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นต่างถูกขัดเกลาด้วยประสบการณ์ชีวิตที่ส่งผลให้มุมมองและทัศนคติในการมองโลกเปลี่ยนไป จนเกิดเป็นกลุ่มกระแสนการเปลี่ยนแปลงที่เขย่าสังคม หรือแม้กระทั่งพลิกโลกทั้งใบ อาทิ ปรากฏการณ์ในไทยของ “ตูน บอดี้สแลม” กับโครงการก้าวคนละก้าว ที่ใช้สองขาวิ่งระดมทุนช่วยเหลือโรงพยาบาลที่ขาดแคลนเครื่องมือทางการแพทย์ ส่งผลให้เกิดการกระตุ้นความต้องการช่วยเหลือของคนใน

สังคม ออกมาบริจาคคนละนิดละหน่อย แม้ผลลัพธ์ที่ได้จะไม่ได้ขจัดปัญหาด้านการสาธารณสุขให้หมดไปได้อย่างถาวร แต่ก็นับว่าได้ช่วยต่อชีวิตและสมทหายใจแก่ผู้ป่วยอีกไม่น้อย และนี่คือสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของคำว่า “จิตสาธารณะ” ซึ่งเป็นสิ่งที่คนในสังคมควรมี ไม่ต้อง “ให้” มากมาย เพียงแค่หยิบยื่นน้ำใจให้แกกันก็ได้แล้ว เช่นเดียวกับ **พรสวรรค์ ทรงเจริญ** หรือ **โอล์ฟ** นิสิตสาวระดับปริญญาตรี จากสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่แม้จะเกิดมามีแขนข้างเดียว ร่างกายไม่สมบูรณ์พร้อมเหมือนคนทั่วไป แต่จิตใจยังคงเต็มเปี่ยมไปด้วยความมุ่งมั่นที่จะส่ง

ต่อองค์ความรู้ด้านศิลปะเพื่อเติมเต็มโอกาสให้กับนักเรียนที่เธอกำลังฝึกสอนอยู่ในเวลานี้ “ตั้งแต่เด็กๆ มีความใฝ่ฝันว่าอยากเป็นครูสอนภาษาไทยมาโดยตลอด จนกระทั่งได้ซึมซาบศิลปะจากเพื่อนสนิทที่ชื่นชอบการวาดรูปมากๆ เราได้อธิทริพลมาจากเขา จากนั้นก็มีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมด้านศิลปะหลายครั้ง จนรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่สนุก จึงตัดสินใจที่จะเรียนด้านศิลปะ หลังจบการศึกษามัธยมปลาย ก็แอดมิสชั่นส์ติดคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รู้สึกดีใจมากและตั้งแต่นั้นมาก็มุ่งมั่นที่จะเรียนเพื่อเป็นครูศิลปะมาตลอด” โอล์ฟเล่าด้วยรอยยิ้ม นัยน์ตามุ่งมั่น พร้อมเล่าต่อว่า ตอนนี้เธอกำลังฝึกสอนวิชาศิลปะอยู่ที่โรงเรียนพิบูลย์ประชาสรรค์ เธออยาก

ส่งต่อองค์ความรู้เพื่อให้เด็กนักเรียนได้พัฒนาทักษะและความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะอย่างเต็มที่ตามวัยที่ควรได้รับการสนับสนุนให้เรียนรู้

ออราความเป็น “ครู” เปล่งประกายออกมาไม่หยุด

ซึ่งแรงบันดาลใจการเป็นครูของเธอ ก็ไม่ใช่ใครที่ไหนด แต่เป็น “คุณน้า” ซึ่งเป็นครูเช่นเดียวกัน ทำให้เธอมีโอกาสได้เห็นกระบวนการทำงาน และชื่นชมต่อบุคลากรในอาชีพครูอย่างมาก

และอย่างทีกล่าวไปข้างต้น สำหรับเธอ “ความไม่สมบูรณ์พร้อม” ไม่ใช่อุปสรรค

“ร่างกายโอสีฟ มีปัญหาคือไม่มีแขนข้างซ้าย มาแต่กำเนิด ยอมรับว่าหลายครั้งก็ทำให้รู้สึกท้อ เหมือนกันที่ร่างกายเราไม่สมบูรณ์เหมือนคนอื่น และงานศิลปะหลายอย่างอาจจะเหมาะสำหรับคนที่มีแขน มีมือครบ ซึ่งก็มีปัญหาในเรื่องนี้เหมือนกัน เพราะในเวลาที่ต้องสอนนักเรียน ต้องสาธิตให้ดูก็ค่อนข้างลำบาก แต่จุดแข็งของโอสีฟก็คือความรู้ที่พร้อมจะสื่อสารออกไปเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ แม้จะท้อบ้าง แต่มันไม่ใช่อุปสรรคในการส่งต่อความรู้ด้านศิลปะให้กับน้องๆ” เธอกล่าวด้วยน้ำเสียงมั่นใจ และกล่าวย้ำว่า

หลังสำเร็จการศึกษาจากรั้วมหาวิทยาลัยก็ยังคงตั้งมั่นกับอาชีพครูอย่างแน่นอน ประกอบกับตั้งใจจะสานความตั้งใจแต่แรกเริ่มให้เป็นจริง นั่นคือ การนำความรู้ด้านศิลปะไปเติมเต็มให้กับโรงเรียนแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้บ้านที่ จ.พิษณุโลก เพราะเธอทราบมาว่าโรงเรียนแห่งนี้ยังขาดแคลนครูที่จะส่งเสริมความรู้ด้านศิลปะให้กับเด็ก

นักเรียน จึงอยากกลับไปช่วยพัฒนาและให้โอกาสกับเด็กๆ ในท้องถิ่น ได้เรียนรู้ศิลปะ ซึ่งอาจเป็นเรื่องแปลกใหม่ที่จะนำไปพัฒนาพวกเขาได้

ด้วยความตั้งใจและตั้งมั่นของเธอนั้นมีที่มา เพราะเป็นสิ่งที่หลอมรวมมาจากการได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมความมีจิตอาสาของมหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมค่ายศิลปะอาสาพัฒนาชุมชน กิจกรรมค่ายอาสา ที่สนับสนุนให้นิสิตอาสาเป็นครูศิลปะให้กับน้องๆ ณ โรงเรียนที่ขาดแคลนครู เป็นการนำพา

ให้เราไปพบกับปัญหาและทำให้รู้ว่าความรู้ด้านศิลปะที่มีติดตัวมาจะสามารถช่วยอะไรแก่สังคมได้บ้าง ซึ่งนิสิตทุกคนก็ซึมซาบลักษณะนิสัยที่มี “จิตสาธารณะ” จากตรงนั้นเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม โอสีฟยังทิ้งท้ายถึงคนที่มีปัญหาทางร่างกายว่า “สิ่งหนึ่งที่มีจะทำให้ท้อคือการนำตัวเองที่ไม่สมบูรณ์ไปเปรียบเทียบกับคนอื่นที่เขาแลดูสมบูรณ์แบบกว่า ซึ่งไม่จำเป็นเลย เพราะคนทุกคนล้วนมีดีในแบบของตนเอง ถึงร่างกายจะขาดอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดไป แต่ยังสามารถที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์ เติบโตเติมความรู้ และพัฒนาตนเองต่อไปได้ในทิศทางที่ถนัดได้ ขอแค่มีกำลังใจที่ไม่ย่อท้อ ก็เป็นคนที่มีความพิเศษในแบบของตัวเองได้เช่นกัน”